

Sygn. akt I C 151/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Mirosława Dykier – Ginter

Protokolant sekretarz sądowy Agata Piaścik

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2016 w Człuchowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w G.

przeciwko H. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej H. S. na rzecz powoda (...) S.A. w G. odsetki od kwoty 766,20 zł (siedemset sześćdziesiąt sześć złotych dwadzieścia groszy) w wysokości 13 % od dnia 29 stycznia 2013 roku do dnia 22 grudnia 2014 roku, 8 % od dnia 23 grudnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, 7 % od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia 8 czerwca 2016 roku,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. zasądza od pozwanej H. S. na rzecz powoda (...) S.A. w G. kwotę 227 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych) tytułem kosztów procesu.

Pobrano opłatę kancelaryjną

w kwocie zł – w znakach

opłaty sądowej naklejonych

na wniosku.

Sygn. akt I C 151/16 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w G. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew przeciwko H. S. o zapłatę kwoty 766,20 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 29 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty; oraz o zasądzenie kosztów procesu – do rozpoznania w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż łączyła go z pozwaną umowa z dnia 2 listopada 2012 roku, na mocy której powód przyłączył do sieci elektroenergetycznej instalację znajdującą się w domu jednorodzinnym należącym do pozwanej, a pozwana zobowiązała się do uiszczenia z tego tytułu wynagrodzenia. Podkreślił, iż pozwana nie uregulowała w całości należności stwierdzonej fakturą, mimo przesłania do niej przedsądowego wezwania do zapłaty.

W dniu 16 grudnia 2015 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie VI Nc-e 2373417/15 uwzględniający powództwo w całości.

Od przedmiotowego nakazu zapłaty pozwana H. S. złożyła sprzeciw, w którym wniosła o rozłożenia zasądzonego roszczenia na raty.

Wobec skutecznego wniesienia przez pozwaną sprzeciwu od nakazu zapłaty, Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 14 stycznia 2016 roku wydanym w sprawie VI Nc-e 2373417/15 przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Człuchowie.

Zarządzeniem z dnia 15 kwietnia 2016 roku wezwano pozwaną do złożenia sprzeciwu na urzędowym formularzu, w terminie 14 dni pod rygorem stwierdzenia nie wywołania skutków wniesienia pisma procesowego w postępowaniu przed sądem po skierowaniu sprawy do rozpoznania po zakończeniu postępowania w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Niniejsze wezwanie prawidłowo doręczono pozwanej w dniu 27 kwietnia 2016 roku, jednak termin do przedłożenia sprzeciwu na urzędowym formularzu upłynął bezskutecznie z dniem 11 maja 2016 roku.

Pozwana H. S. na rozprawie w dniu 23 czerwca 2016 roku potwierdziła, iż łączyła ją z powodem przedmiotowa umowa. Wskazała, iż nieruchomości stanowi jej własność, jednak dom, który się na niej znajduje i gdzie została założona skrzynka, jest w posiadaniu syna pozwanej, który remontuje ten dom i miał zapłacić za zobowiązania wynikające z umowy. Podkreśliła jednak, iż w dniu 8 czerwca 2016 roku uiszczała na rzecz powoda należność główną dochodzoną niniejszym pozwem w kwocie 766,20 zł, natomiast w pozostałym zakresie tj. w zakresie odsetek za opóźnienie w zapłacie należności wynikającej z faktury oraz kosztów postępowania – nie zakwestionowała powództwa.

Już po wydaniu orzeczenia kończącego postępowanie w niniejszej sprawie do Sądu wpłynęło pismo procesowe powoda z dnia 14 czerwca 2016 roku, w którym powód cofnął powództwo w części dotyczącej należności głównej, natomiast w dalszym ciągu wnosił o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda odsetek ustawowych od kwoty 766,20 zł od dnia 29 stycznia 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia 8 czerwca 2016 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 listopada 2012 roku powód (...) S.A. z siedzibą w G. zawarł z pozwaną H. S. umowę o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej budynku mieszkalnego – jednorodzinnego, zlokalizowanego w miejscowości R.. Operator zobowiązał się do budowy przyłącza oraz rozbudowy sieci w terminie 12 miesięcy.

bezsporne, nadto dowód: umowa o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej nr (...) z dnia 02/11/2012r. k. 20-21v, wniosek o określenie warunków przyłączenia z dnia 01/10/2012r. k. 22-23v

W styczniu 2013 roku budynek mieszkalny stanowiący własność pozwanej H. S. został przyłączony do sieci elektroenergetycznej. Za wykonane prace powód wystawił fakturę VAT na kwotę w łącznej wysokości 2 299,20 zł.

bezsporne, nadto dowód: protokół odbioru robót inwestycyjnych z dnia 11/01/2013r. k. 24, faktura VAT nr (...) k. 25, taryfa k. 26-29

Wobec nie wywiązania się przez pozwaną w całości z ciążącego na niej zobowiązania, w dniu 12 września 2013 roku powód wystosował do pozwanej przedsądowe wezwanie do zapłaty należnej kwoty 2 299,20 zł, w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania.

bezsporne, nadto dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty nr (...) z dnia 12/09/2013r. k. 30, potwierdzenie odbioru korespondencji k. 31-31v

Na dzień wniesienia pozwu do zapłaty pozostała kwota 766,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29 stycznia 2013 roku.

bezsporne

W dniu 8 czerwca 2016 roku pozwana uiściła na poczet dochodzonej należności kwotę 766,20 zł.

dowód: polecenie przelewu z dnia 08/06/2016r. k. 43

Sąd zważył, co następuje:

W opinii Sądu powództwo w zakresie odsetek od należności głównej zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie stan faktyczny był w zasadzie bezsporny. Pozwana przyznała, iż zawarła z powodem umowę o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej i że z tego tytułu powstały koszty, które nie zostały uregulowane w całości. Pozwana podkreśliła jednocześnie, iż w dniu 8 czerwca 2016 roku tj. po otrzymaniu wezwania na rozprawę oraz odpisu pozwu wraz z załącznikami, zapłaciła dochodzoną w niniejszej sprawie należność główną w wysokości 766,20 zł. Nie zakwestionowała przy tym faktu, iż w dalszym ciągu pozostaje zobowiązana w stosunku do powoda z tytułu odsetek oraz kosztów postępowania.

Z treści art. 229 k.p.c. wynika, że nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. Za „fakty przyznane” rozumie się w nauce i praktyce fakty twierdzone przez jedną stronę i potwierdzone, jako zgodne z prawdą, przez stronę przeciwną w drodze wyraźnego oświadczenia wiedzy (przyznania) złożonego w toku (w każdym stadium) postępowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił żądanie powoda co do należności głównej tj. co do kwoty 766,20 zł, którą to należność pozwana uiściła na rzecz powoda w dniu 8 czerwca 2016 roku. Natomiast pozostałym zakresie, w oparciu o dowody przedstawione przez powoda oraz oświadczenie pozwanej, Sąd uwzględnił powództwo i zasądził od pozwanej na rzecz powoda odsetki od kwoty 766,20 zł w wysokości 13% od dnia 29 stycznia 2013 roku do dnia 22 grudnia 2014 roku, w wysokości 8% od dnia 23 grudnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku – stanowiące odsetki ustawowe – oraz w wysokości 7% od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia 8 czerwca 2016 roku – stanowiące odsetki ustawowe za opóźnienie – tj. do dnia zapłaty należności głównej.

Z uwagi na fakt, iż niniejsza sprawa należy do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym, gdzie każde pismo procesowe, w tym sprzeciw od nakazu zapłaty, winno zostać złożone na urzędowym formularzu, wniosek pozwanej zawarty w sprzeciwie od nakazu zapłaty o rozłożenie na raty zasądanego roszczenia nie wywołał skutków prawnych, albowiem pozwana – mimo zobowiązania i prawidłowego pouczenia – nie przedłożyła sprzeciwu na urzędowym formularzu.

Natomiast wniosek powoda w przedmiocie cofnięcia powództwa co do należności głównej nie został uwzględniony z uwagi na fakt, iż wpłynął do Sądu już po wydaniu wyroku kończącego postępowanie w niniejszej sprawie. Zauważyć jednak należy, iż powództwo uwzględnione zostało w zakresie wynikającym z treści tego pisma.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Skoro zapłata należności głównej przez pozwaną nastąpiła już po wytoczeniu powództwa tj. w dniu 08 czerwca 2016 roku, pozwaną należy traktować jako stronę przegrywającą proces w całości.

Do niezbędnych kosztów po stronie powoda przyjęto łącznie kwotę 227,00 zł, na którą składają się: kwota 30,00 zł tytułem uiszczonych opłat sądowych od pozwu, kwota 17,00 zł tytułem uiszczonych opłat skarbowych od pełnomocnictwa oraz kwota 180,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego – zgodnie z § 6 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013r.

poz. 490) – który ma zastosowanie w niniejszej sprawie na mocy § 22 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, albowiem zgodnie z tym przepisem do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia (do dnia 31 grudnia 2015 roku) stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji, przy czym podkreślenia w tym miejscu wymaga fakt, iż pozew w niniejszej sprawie został wniesiony do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 15 grudnia 2015 roku.